

כוחם של חלומות

שמואל פליישר
שליח לשעבר במונטריאול (תשפ"א)
כיום מדריך במכינה העולמית של בני עקיבא

בכל פעם שמגיעות הפרשיות של הסיפור הארוך, הממושך והמרתק של יוסף עולות לי מספר שאלות. בדיאבד, כשמכירים את יוסף, יודעים שהקב"ה סייעה לו בכל תחום בחיים, יוסף זכה להצלחה רבה בכל. יוסף היה צדיק מוחלט אשר לא כשל בניסיונות.

בהיכרות ראשונית עם יוסף, לא ניתן להסיק שאכן יוסף צדיק. הוא ניגש לאחיו ומספר להם על חלומותיו. בכל פעם שאני קורא על התנהגותו והתבטאותו כאשר הוא מספר על החלומות, מתהפך לי קצת הבטן. הוא נשמע כמתנשא ואכן אחיו שונאים אותו בעקבות סיפורי החלומות. אם כן, למה הוא סיפר להם, ואיך זה מסתדר עם היותו צדיק מוחלט. כמו כן, מעט תמוהה בעיניי שנאמר על יוסף שכל אשר הוא עשה הוא מצליח. וישר לאחר מכן, הוא ממשיך לשבת בכלא במשך שנתיים נוספים. אכן אנו רואים בפרשתנו שהוא זוכה לגדולות, ובאמת מפתיע שפרעה סמך עליו, ועולה גם השאלה איך יוסף הצליח לנהל כזאת אימפריה ללא נסיון קדום. ולמה לאחר שהגיע לגדולות לא פנה למשפחתו במשך כל שנות ההצלחה שלו?

אני חושב שלכל אלו תשובה אחת. הראית עולם של יוסף היא אלוקית, הוא לא מתעסק בכאן ועכשיו, אלא עסוק בתמונה האלוקית הכללית.

ניתן לראות זאת תחילה בעניין החלומות. כאשר הוא חולם את חלומותיו, הוא ישר מבין שהקב"ה מדבר איתו, הוא מחפש פתרון. במסכת ברכות אנו למדים על המשמעות של החלום, כאשר פותרים אותו, הוא עתיד להתקיים. אם שוכחים אותו הוא כלא היה. יוסף מבין שהקב"ה מדבר איתו, מתנבא אליו, והוא מספר לאחיו כי מבחינתו זו אמת. אחיו ואפילו אביו לא רואים זאת בצורה דומה. אבל לולא היה מספר להם, לולא היה מנסה לפתור את החלום, יוסף לא היה איש האמת אשר אנו מכירים.

מעתה מובן איך הצליח לעמוד בכל הניסיונות שהוצבו לפניו, הוא ראה את האמת לפניו, הוא ראה מה הדבר הצודק לעשות מפני שהסתכלותו הייתה אלוקית. כל הרעות שעברו עליו במהלך חייו היו רק חלק מתוכנית אלוקית הרבה יותר גדולה. לכן גם אין סתירה בין כך שהקב"ה העיד על יוסף שכל אשר יעשה יצליח, לעובדה שהוא ישב בכלא למשך שנתיים נוספים, כי זאת הייתה ההצלחה הנכונה עבורו באותו הזמן.

אפילו פרעה זיהה זאת אצל יוסף ' וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יֹסֵף הֲנִמְצָא כְּנֵה אִישׁ אֲשֶׁר רָוַם אֱלֹהִים בּוֹ! ', כאשר רוח אלקים איתך, אחרים כבר יאימו בכך ולך. ואכן ה' זיכה את יוסף בהצלחה גדולה בתפקידו.

עכשיו גם ברור למה יוסף לא פנה אל משפחתו בשמך כל שנותיו במצרים. אם היה עשה זאת הוא היה פוגע בתוכנית הכללית, פוגע בחלום, פוגע ברצון ה'.

אני חושב שניתן ללמוד מיוסף המון דברים. בראש ובראשונה לחלום. לחלום ולפתור. לחלום ולא לשכוח מה החלום. אנו חיים בדור שאין בו נבואה, אך הקב"ה וודאי מדבר אלינו יום יום, ועלינו לדעת להקשיב ולהבין. יש לנו תפקיד בעולם, ועלינו לנסות לברר מהו. אם נחיה חיים של ראיית עולם בעין אלוקית, נבין מה הוא רוצה, אז נצליח להתגבר על מכשולים ולחיות חיים אשר נקבעים על ידי אידיאולוגיה, ולא על ידי 'מציאות'.

במשך 2000 שנה רק חלמנו לחזור לארץ ישראל, אלו היו שנות חושך. אך בזכות החלום הזה ארץ ישראל הוקמה. צריך להמשיך לחלום ולדמיין ולהאמין בגאולה הקרבה, לא להסתפק במה שיש (אך וודאי להכיר המון תודה).

תורה מציון הוקמה מתוך חלום. חלום להאדיר תורה ולעודד עלייה. וב"ה ניתן לראות את פירותיה של חלום זה יום יום. אמן וכולנו נמשיך לחלום, לפשפש ולפתור.

לתגובות: shmuflly@gmail.com